

**Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος (Ψαλμ.
117, 14)**

Ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. (Ψαλμ. 145, 2)

Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α
ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ
ΗΜΩΝ

ΡΑΦΑΗΛ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΠΡΟΥΚΛΙΝ
ΑΜΕΡΙΚΗΣ

*

*

* * * * *

*

*

Ἀθῆναι 2012

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

**ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ
ΗΜΩΝ**

ΡΑΦΑΗΛ

**ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΠΡΟΥΚΛΙΝ
ΑΜΕΡΙΚΗΣ**

Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται τῇ ΚΖ΄ Φεβρουαρίου.

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

**Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα
ἱστῶμεν στίχους δ΄ καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς
Προσόμοια·**

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Κιθάραν καλλίχορδον λαμπρῶς
ἀρετῶν τιμήσωμεν
καὶ τοῦ χρηστοῦ παναρμόνιον
ἦθους ψαλτήριον,
Ῥαφαήλ, τὸν θεῖον
ὄντως ἀρχιποίμενα,
ὡς τοῦ Εὐαγγελίου διδάσκαλον
πάντες θεόσοφον,
ὕφηγούμενον τοῖς πέρασι
τὴν εἰρήνην
Υἱοῦ τοῦ Παντάνακτος.

Βαθμίδας ἀνῆλθες ἀρετῶν
ταπεινῶς καὶ ἔφθασας

εἰς τελειότατα, ἔνθεε
 Μπρούκλιν Ἐπίσκοπε,
 Ῥαφαήλ θεόφρον,
 ὁ ποιμάνας ἄρνας σου
 ἐλλόγους συνεπῶς καὶ πρὸς ἔνδροσον
 κῆπον θεώσεως
 κατευθύνας τούτους, Ἄγιε,
 κατευθύντορ
 πιστῶν ἀπλανέστατε.

Βλαστὲ τῆς Συρίας εὐθαλές,
 Ῥαφαήλ θειότατε,
 Ἱεραρχῶν ἐγκαλλώπισμα,
 σέμνωμα πίστεως,
 διδαχῶν σου φέγγει
 καὶ αὐγαῖς ρημάτων σου
 λαὸν Ἀμερικῆς κατεφώτισας,
 ὃν καὶ κατηύθυνας
 πρὸς τὴν πίστιν τὴν Ὁρθόδοξον
 καὶ πρὸς δόμους
 ἀφθίτου τερπνότητος.

Μακάρων χορείαις, Ῥαφαήλ
 πάτερ, συνηρίθμησαι
 ὡς τῆς εἰρήνης διδάσκαλος
 θεοειδέστατος,
 Ἱεράρχα Μπρούκλιν
 ὄντως θεοπρόβλητε,
 ὁ ἔχων ἐκ παντοίας ἐθνότητος
 ἄρνας ἐν ποιμνῇ σου
 τῇ ἐλλόγῳ καὶ πρὸς θέωσιν
 κατευθύνων
 αὐτὴν σοῖς διδάγμασι.

Δόξα. Ῥῆχος πλ. δ΄.

Ως ἱὸν εὐωδέστατον εὐαγγελικῆς ἀγάπης
 κατηύφρανας τὴν ἐν Ἀμερικῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν
 ὁδμαῖς ἀρετῆς καὶ θεοσόφων λόγων σου,
 Ῥαφαήλ, Ἐπίσκοπε πανιερώτατε·
 εὐφραινόμενοι οὖν καὶ ἡμεῖς τῇ ἀντιλήψει σου
 εὐφημοῦμεν τοὺς ἀόκνους σου ποιμαντικούς καμάτους

καὶ τιμῶμεν βαθυσεβάστως τὴν πανέορτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα, πρόσδεξαι....

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Χαῖρε, Ἀρχιερεῦ,
πατέρων κοσμιότης
καὶ ἱεραποστόλων

Ἀμερικῆς σεμνότης,
ὦ Ῥαφαήλ πανθαύμαστε.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου
Αὐτοῦ.

Ὶμψυχον, Ῥαφαήλ,
παλάτιον σοφίας
ἐνθέου καὶ εἰρήνης
τῆς τοῦ Ὑψίστου θρόνος
ἐδείχθης χρυσοστόλιστος.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Ὶνωθεν, Ῥαφαήλ,
ἀγίαζε τοὺς πίστει
τιμῶντάς σου τὴν μνήμην
τὴν φωτοφόρον, Μπρούκλιν
Ἀρχιερεῦ τρισόλβιε.

Δόξα. Τριαδικόν.

Δόξα Σοι, ὁ Πατὴρ
σὺν τῷ Υἱῷ τῷ Θεῷ
καὶ Πνεύματι Ἁγίῳ,
ἡ ἐν μιᾷ οὐσία
Θεότης τρισυπόστατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε, καταφυγὴ
πιστῶν, Θεογεννητορ,
ἐν πάσει περιστάσει
καὶ ἡ παραμυθία

τῶν ἐν τοῦ βίου θλίψεσι.

**Νῦν ἀπολύεις...τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ
Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.**

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

**Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν τὸ Μακάριος ἀνὴρ εἰς δὲ τὸ
Κύριε ἐκέκραξα ἰσθῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν
τὰ ἐξῆς Προσόμοια·**

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν ἱερῶν Μυστηρίων
μύστην τὸν ἔνθεον
ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις
Ἀποστόλων τὰς τρίβους
βαδίσαντα καὶ Μπούκλιν Ἀμερικῆς
ἐποφθέντα Ἐπίσκοπον
θεοειδῆ εὐφημήσωμεν ἐν ᾧδαῖς,
Ραφαὴλ τὸν θεοτίμητον.

Τοῦ Ῥαφαὴλ Ταξιάρχου
σεπτὸν φερώνυμον,
τὸν σπεύδοντα ἐλλόγω
τῇ αὐτοῦ βοηθῆσαι
ἀγγέλι καὶ λυτρῶσαι ἐκ πειρασμῶν
καὶ δεινῶν περιστάσεων
τοὺς προσιόντας ἐν πίστει αὐτῷ σεπτὸν
ἱεράρχην εὐφημήσωμεν.

Τὸν εὐθαλέστατον γόνον
Συρίας μέλψωμεν
καὶ σπουδαστὴν τῆς Χάλκης
τὸν σεμνὸν εὐσχημόνως
εἰρήνης Χριστωνύμων καθηγητὴν,
Ῥαφαὴλ τὸν θειότατον,
ὡς ἱεράρχην τοῦ Μπούκλιν Ἀμερικῆς
ταπεινὸν καὶ εὐσυμπάθητον.

Ἱεραπόστολον νέον

ἐγκωμιάσωμεν
 Ἀμερικῆς ἐκθύμως
 ὡς Χριστοῦ Ἐκκλησίας
 Ἀγίας, Ὁρθοδόξου, Καθολικῆς,
 Ἀποστόλων τοῖς ἵχνεσιν
 ἀκολουθήσαντα δῆμοι τῶν εὐσεβῶν,
 Ῥαφαήλ, σεπτὸν Ἐπίσκοπον.

Τὸν Ἱεράρχην τοῦ Μπρούκλιν
 λόγοις καὶ πράξεσι
 Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν
 μεγαλύναντα πόθῳ
 τιμήσωμεν οἱ δῆμοι τῶν εὐσεβῶν,
 Ῥαφαήλ τὸν θειότατον,
 τὸν ἑαυτὸν ἀναλώσαντα ταπεινῶς
 εὐσεβείας πρὸς ἐξάπλωσιν.

Μνήμην τὴν σὴν φωτοφόρον
 καὶ πανσεβάσμιον
 ἐπιτελοῦντες πάντες
 οἱ πιστοὶ εὐσχημόνως
 ὑμνοῦμεν Ἱεράρχην νῦν τὸν σοφόν,
 Ῥαφαήλ τὸν πανεύφημον,
 ὡς φρυκτωρὸν εὐσεβείας καὶ προσφορᾶς
 πρὸς τοὺς ἐνδεεῖς καὶ κάμνοντας.

Δόξα. Ἦχος πλ. β´.

Τὸν δηλοῦντα φωνῇ στεντορεία ὅτι τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι
 Χριστός,
 Ἱεράρχην Ῥαφαήλ εὐφημήσωμεν,
 ὡς ἀρχῶν Εὐαγγελίου διδάσκαλον
 καὶ ἱεραποστόλων κοσμήτορα
 οὕτω λέγοντες·
 Ὁ μεγαλύνας Θεοῦ τὸ κράτος λόγοις καὶ πράξεσι
 καὶ ἰθύνας τὴν λογικὴν σου ποίμνην πρὸς νομὰς
 σωτηρίας,
 ὡς παρρῆσιαν ἔχων πρὸς Κύριον
 μὴ παύσῃ Αὐτοῦ δεόμενος ὑπὲρ τῶν τιμώντων τὴν μνήμην
 σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία
 Παρθένε,...

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα·

Σοφίας Σειράχ τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. β´ 1 - 11)

Τέκνον, εἰ προσέρχῃ δουλεύειν Κυρίῳ Θεῷ, ἐτοίμασον τὴν ψυχὴν σου εἰς πειρασμόν· εὐθύνον τὴν καρδίαν σου καὶ καρτέρησον καὶ μὴ σπεύσης ἐν καιρῷ ἐπαγωγῆς· κολλήθητι αὐτῷ καὶ μὴ ἀποστῆς, ἵνα αὐξηθῇς ἐπ' ἐσχάτων σου. Πᾶν ὃ ἐὰν ἐπαχθῇ σοι, δέξαι καὶ ἐν ἀλλάγμασι ταπεινώσεώς σου μακροθύμησον· ὅτι ἐν πυρὶ δοκιμάζεται χρυσὸς καὶ ἄνθρωποι δεκτοὶ ἐν καμίνῳ ταπεινώσεως. Πίστευσον αὐτῷ καὶ ἀντιλήψεταιί σου· εὐθύνον τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἀναμείναι τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ μὴ ἐκκλίνετε, ἵνα μὴ πέσητε. Οἱ φοβούμενοι Κύριον πιστεύσατε αὐτῷ καὶ οὐ μὴ πταίση ὁ μισθὸς ὑμῶν. Οἱ φοβούμενοι Κύριον ἐλπίσατε εἰς ἀγαθὰ καὶ εἰς εὐφροσύνην αἰῶνος καὶ ἐλέους. Ἐμβλέψατε εἰς ἀρχαίας γενεὰς καὶ ἴδετε· τίς ἐνεπίστευσε Κυρίῳ καὶ κατησχύνθη ; Ἡ τίς ἐπεκαλέσατο αὐτόν καὶ ὑπερεῖδεν αὐτόν ; Διότι οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ ἀφήσιν ἁμαρτίας καὶ σώζει ἐν καιρῷ θλίψεως.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. α´ 1 - 10)

Ἀγαπήσατε δικαιοσύνην, οἱ κρίνοντες τὴν γῆν, φρονήσατε περὶ τοῦ Κυρίου ἐν ἀγαθότητι καὶ ἐν ἀπλότητι καρδίας ζητήσατε αὐτόν· ὅτι εὐρίσκεται τοῖς μὴ πειράζουσιν αὐτόν, ἐμφανίζεται δὲ τοῖς μὴ ἀπιστοῦσιν αὐτῷ. Σκολιοὶ γὰρ λογισμοὶ χωρίζουσιν ἀπὸ Θεοῦ, δοκιμαζομένη τε ἡ δύναμις ἐλέγχει ἄφρονας. Ὅτι εἰς κακότεχνον ψυχὴν οὐκ εἰσελεύσεται σοφία, οὐδὲ κατοικήσει ἐν σώματι καταχρέῳ ἁμαρτίας· ἅγιον γὰρ πνεῦμα παιδείας φεύξεται δόλον καὶ ἀπαναστήσεται ἀπὸ λογισμῶν ἄσυνέτων καὶ ἐλεγχθήσεται ἐπελθούσης ἀδικίας. Φιλάνθρωπον γὰρ πνεῦμα σοφίας καὶ οὐκ ἠθώσκει βλάσφημον ἀπὸ χειλέων αὐτοῦ· ὅτι τῶν νεφρῶν αὐτοῦ μάρτυς ὁ Θεὸς καὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐπίσκοπος ἀληθῆς καὶ τῆς γλώσσης ἀκουστής· ὅτι πνεῦμα Κυρίου πεπλήρωκε τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ συνέχον τὰ πάντα

γινῶσιν ἔχει φωνῆς. Διὰ τοῦτο φθεγγόμενος ἄδικα οὐδεὶς μὴ λάθῃ, οὐδὲ μὴ παροδεύσῃ αὐτὸν ἐλέγχουσα ἡ δίκη. Ἐν γὰρ διαβουλίῳις ἀσεβοῦς ἐξέτασις ἔσται, λόγων δὲ αὐτοῦ ἀκοὴ πρὸς Κύριον ἥξει εἰς ἔλεγχον ἀνομημάτων αὐτοῦ· ὅτι οὗς ζηλώσεως ἀκροᾶται τὰ πάντα καὶ θροῦς γογγυσμῶν οὐκ ἀποκρύπτεται.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. γ' 1 - 9)

Δικαίων ψυχὰι ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξιόους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ Ὁρθοδόξων ὁ δῆμος
καὶ χόρευε ἡ ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίᾳ
τιμῶσα σήμερον τὴν πανσεβάσμιον μνήμην
Ῥαφαὴλ τοῦ φωτίσαντος καὶ ἀγιάσαντός σε
καὶ αὐτῷ ἐν εὐλαβείᾳ βόησον·
Ὁ κοπιάσας ἐν τῇ τοῦ Εὐαγγελίου διαδόσει
καὶ διδάξας καὶ θεοφιλῶς ποιμάνας
τὸ λογικὸν τοῦ Ὑψίστου ποίμνιον,
μὴ παύσῃ κοπιῶν ἐν ταῖς δεήσεσιν
ὑπὲρ ὑγιείας τοῦ σύμπαντος κόσμου
καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β´.

Ο Ὁρθοδόξως πολιτευσάμενος
καὶ ἀπλανῶς ποιμάνας τὴν λαχοῦσάν σοι ποίμνην,
Ῥαφαήλ, ἀξίως θεόθεν δεδόξασαι·
ὅθεν χαρᾶς οὐρανῶν ἀπολαύων καὶ δόξης μετέχων θείας,
ὡς ἐργάτης φίλεργος τοῦ ἀμπελῶνος Κυρίου,
ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς μετασχεῖν τοῦ Δείπνου τῆς Βασιλείας
τοὺς ἐν πίστει τιμῶντας τὴν πανσεβάσμιον μνήμην σου.

Ἦχος γ´.

Αἶρων τὸ ζυγὸν τοῦ Κυρίου ἐπωμάδιον
σταυροφόρος τὸν ἱεραποστολικόν σου ἦνυσας ἐπὶ γῆς
βίον,
ἵνα ἀναστασίμου χαρᾶς ἐν οὐρανοῖς ἀπολαύσης,
Ῥαφαήλ, ἱεράρχα θεομακάριστε·
αὐτῆς καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον ἀπολαῦσαι
τοὺς ψαλμῶν εὐτάκτων ἄνθεσι καταστέφοντας
τὴν λαμπρὰν καὶ πανέορτον μνήμην σου.

Ἦχος δ´.

Ταῖς ἀστραπαῖς Θείου Πνεύματος περιηυγασμένος
ζόφωσιν ἀγνωσίας ἐν Ἀμερικῇ διέλυσας,
ἱεράρχα Ῥαφαήλ, φωτόλαμπρε·
σὺ γὰρ ἔχων ἀνημμένην τῆς Ὁρθοδοξίας ἐν καρδίᾳ
λαμπάδα
περιήρχου Μπούκλιν τὴν περιοικίδα
φωτίζων ψυχὰς ἐζοφωμένας
καὶ θερμαίνων τοὺς ἐψυγμένην ἔχοντας ἀγάπην·
ὅθεν τὴν μνήμην σου σήμερον ἐορτάζοντες
καὶ τὰς θεοπειθεῖς εὐχὰς σου ἐξαιτούμενοι
Χριστόν, τὸν Φωτοδότην, δοξάζομεν
τὸν φωτίζοντα ἡμῶν τὰς τρίβους πρὸς βίον κρείττονα.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸν παλλομένην καρδίαν Ὁρθοδοξίας τοῖς κτύποις
ἔχοντα
καὶ ὠραίους πόδας πρὸς κήρυξιν τοῦ Εὐαγγελίου,

Ῥαφαήλ, τιμήσωμεν, τὸν ἐνθεώτατον ἱεράρχην,
 ἐν εὐλαβείᾳ Αὐτῷ κραυγάζοντες·
 Ὁ Ἀποστόλων γέρα δρεψάμενος
 καὶ ἱεραρχῶν μισθὸν δεξάμενος,
 ὡς οὐρανοπολίτης φωτόλαμπρος,
 μὴ παύσῃ Κυρίου δεόμενος
 ὑπὲρ τῶν τιμώντων τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς
 δούλους σου...

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις, ἀσκητικῶν.

Χαίροις, ὁ τῆς Συρίας βλαστός,
 τοῦ Μιχαήλ καὶ Μαριὰμ γόνε τίμιε,
 κιθάρα ζωῆς ἀμέμπτου,
 κινύρα τῆς ἀρετῆς,
 προσευχῆς ἀόκνου
 τὸ ψαλτήριον,
 καλλίχορδος νήψεως
 λύρα καὶ ἀγαθότητος
 εὐμολπος ἄρπα,
 Ῥαφαήλ ἀξιόγαστε,
 ὑμνηπόλων σου
 ταπεινῶν ἄσμα εὐτακτον·
 ὅθεν ἡμεῖς τὴν μνήμην σου
 λαμπρῶς ἐορτάζοντες,
 θεοειδὲς ἱεράρχα,
 τὰς σὰς λιτὰς ἐκδεχόμεθα
 πρὸς τὸν Ζωοδότην,
 τὸν δωρούμενον τῷ κόσμῳ
 τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου
 Αὐτοῦ.

Χαίροις, περικλεὲς Ῥαφαήλ,
 ὁ ἐν τῇ Χάλκῃ καὶ Κιέβῳ τὴν θύραθεν
 παιδείαν λαβὼν ἀφθόνως
 καὶ τὴν σοφίαν Θεοῦ
 δῶρον οὐρανόθεν,
 πάτερ Ὅσιε,

διὰ τοὺς ἀγῶνάς σου
 τοὺς σεπτοὺς πρὸς ἐξάπλωσιν
 τῆς ἀληθείας,
 ἀηδὼν ἐξυμνήσεως
 τοῦ Παντάνακτος
 Λόγου Κτίσαντος εὐλαλε·
 μέμνησο οὖν, ἰσάγγελε
 βροτέ, τῶν τιμώντων σε
 καὶ ἐκτελούντων σὴν μνήμην
 τὴν λαμπροφόρον ἐν ἄσμασι,
 σεπτὲ ποιμενάρχα
 ἐν Ἀμερικῇ τοῦ Μπρούκλιν,
 ἀξιοθαύμαστε.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χαίροις, Ἱεραρχῶν καλλονὴ
 Ἀμερικῆς, ὁ τὸν σὸν βίον τὸν ἄμεμπτον
 σφραγίσας ποιμαντορίᾳ
 σῇ θαυμαστῇ, Ῥαφαήλ,
 ἱεραποστόλων
 ἐγκαλλώπισμα,
 ὁδμαῖς ὁ τῶν πόνων σου
 κατευφράνας ὁμήγυριν
 τῶν Ὁρθοδόξων
 ἐν ἐσχάτοι τοῖ ἔτεσι
 καὶ τοῖς μύροις σου
 σῶν ἀμνῶν ὁδηγήσεως
 πρὸς τοὺς λειμῶνας χάριτος
 ἡδύνας τὰ σύμπαντα,
 τὰ ἐκτελοῦντα σὴν μνήμην
 νῦν τὴν λαμπρὰν καὶ πανέορτον
 λαμπραῖς μελωδίαις
 καὶ ψαλμοῖς εὐήχοις, πάτερ
 πνευματοφόρητε.

Δόξα. ᾠχος πλ. δ΄.

Μυράλειπτρον εὐωδέστατον ποιμαντικῆς ἐπιστήμης,
 δυσωδίαν λαοῦ ἀγνωσίας διέλυσας
 καὶ αὐτοῦ ψυχὰς ἡδυνας λόγοις καὶ διδάγμασι σου,
 ἱεράρχα Ῥαφαήλ, θεόσοφε·

ποιμάνας οὖν θεαρέστως τοὺς ἐν Ἀμερικῇ ἄρνας σου
καὶ τὸ κράτος μεγαλύνας τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
ἀπῆλθες Αὐτῷ αἰωνίως συνευφραίνεσθαι
καὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν τιμώντων τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα, πρόσδεξαι....

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐφαπλοῦντα εἰρήνην Χριστοῦ τοῖς πέρασιν
Ἱεροφάντορα θεῖον
δυνάμει ἐνοποιῶ
τὸν συνδοῦντα Ὁρθοδόξους μεγαλύνωμεν
ὕμνοις εὐτάκτοις, Ῥαφαήλ,
νεαυγῇ Ἀμερικῆς
φωστῆρα ἐκ τῆς Συρίας
ἀναφανέντα πρεσβείας
αὐτοῦ ἐνθέρμους ἐξαιτούμενοι.

Θεοτοκίον. Χαῖρε, πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος...

Ἀπόλυσις.

Ε Ν Τ Ω Ο Ρ Θ Ω

**Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον τὸ Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ
Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ δὲ τὴν α΄ Στιχολογίαν
Κάθισμα.**

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Θεόφρον Ῥαφαήλ,
Ἱεράρχα τοῦ Μπρούκλιν,
ὁ λόγοις σου σοφοῖς
τὴν σὴν ποιμνὴν ἰθύνας
σαφῶς πρὸς σκηνώματα
οὐρανῶν, ἐξ εὐκλείας σου
ὕψους ἔπιδε
ἐπὶ τοὺς σοὶ προσιόντας
καὶ κατὰπεμψον
ἡμῖν τὴν θείαν σου χάριν

ἀφθόνως, θειότατε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μερόπων χαρμονῆς
τῆς ἀλήκτου αἰτία,
ἡ τέξασα Χριστόν,
τῆς ἀγάπης τὸ ρεῖθρον,
σεμνὴ ἀειπάρθενε,
Θεοτόκε πανύμνητε,
πάντας πότισον
τοῖς ὀχετοῖς σῆς ἀγάπης
καὶ προνοίας σου
καὶ ἀντιλήψεως θείας
τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

**Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.
Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.**

Τοῦ Μπρούκλιν Ἐπίσκοπε
Ἀμερικῆς, Ῥαφαήλ,
ἐμπράκτως, πανόσιε,
ὀρθοτομήσας καλῶς
τὸν λόγον τοῦ Κτίσαντος,
ἡγουν τῆς ἀληθείας,
δρόμον ἥνυσας βίου
πανευλαβῶς προσκαίρου
καὶ ἀπῆλθες συγχαίρειν
Χριστῷ, τῷ εὐϊλάτῳ Θεῷ
καὶ Παντοκράτορι.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πιστοὺς κατευθύνουσα
μὴ διαλείπης σαφῶς
ἐκ ζόφου τῶν θλίψεων
εἰς χρυσαυγὴν χαρμονῆς,
πανύμνητε Δέσποινα,
Μῆτερ Θεοῦ Ὑψίστου,
καὶ φθορᾶς ἐκ τοῦ σκότους
πρὸς ἀφθαρσίας ἡμᾶρ
αἰωνίως συγχαίρειν
Χριστῷ, τῷ Φωτοδότη ἡμῶν,

πόλου ἐν δώμασι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα. Ἦχος γ´. Τὴν ὠραιότητα.

Ἀρότρω, Ἄγιε, ποιμαντορίας σου
 ψυχὰς τῆς ποιμένης σου ἀνίκμους, Ὅσιε,
 ἱεροφάντορ Ῥαφαήλ, ἐπόμνε Ἀποστόλων
 θείων, ἐγεώργησας ἀμητὸν πρὸς πολύφορον
 καὶ πρὸς ἀφθαρτότητος πλουσιώτατον κάρπωμα·
 διό σοι εὐχαρίστως βοῶμεν· Χαῖρε, Ἱεραρχῶν λαμπρότης.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν καταύγασον
 φωτὶ τῆς Χάριτος τοῦ θείου Τόκου σου,
 ἀγνή Παρθένε, Μαριάμ, ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων,
 καὶ ἀχλὺν ἀπέλασον τῶν ἀπείρων πταισμάτων μου,
 ὅπως εὖρω ἔλεος ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς Κρίσεως
 καὶ πόθῳ ἀσιγήτως βοῶ σοι· Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Τὸ α´ Ἀντίφωνον τοῦ δ´ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον·

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον· Ὁσιακόν (Λουκ. στ´ 17 - 23).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ...

Ζήτηι τῇ Παρασκευῇ τῆς Β´ Ἑβδομάδος.

Ὁ Ν´ Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείας, Ἐλεῆμον....

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β´

Ἐκτενῶς δεόμενος τοῦ Κυρίου τῆς δόξης
 καὶ ἀδιαλείπτως Αὐτῷ ψάλλων
 κατηύθυνας τὰ διαβήματά σου εἰς ψυχῶν εὐαγγελισμόν,
 Ῥαφαήλ, Ἀμερικῆς ἱεραπόστολε·
 κηρύξας οὖν καὶ ποιήσας
 ἀπῆλθες χαρίεις ὑπαντῆσαι τῷ ἐφετῷ τῆς καρδίας σου,
 τῷ παρέχοντι πᾶσιν ἡμῖν εὐχαῖς σου τὸ πλούσιον ἔλεος.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου....

Εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

" Ῥαφαήλ, Ἀμερικῆς ἱεροφάντορος, ὕμνος. Χ. "

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ῥεόντων ὑπέρτερε
καὶ ὑπερόπτα φθαρτότητος
γῆϊνης, Ἐπίσκοπε
Ἀμερικῆς, Ῥαφαήλ,
κόσμῳ ἔλαμψας
ἐν ἔτεσιν ἐσχάτοις
ὥς ἄστρον νεόφωτον
ἡθους χρηστότητος.

Ἀμέμπτως ἐβίωσας
καὶ ἀπλανῶς καθωδήγησας
πρὸς πόλου σκηνώματα
λαὸν Θεοῦ, Ῥαφαήλ,
ὁ Ἐπίσκοπος
ὁ ταπεινὸς καὶ πρᾶος
εἰς τύπον γενόμενος
Λόγου τοῦ Κτίσαντος.

Φωτὶ διδαγμάτων σου
τῶν ψυχοτρόφων κατηύγασας
ψυχῶν τὰ ἐνδότερα
τῶν σῶν ἀμνῶν, Ῥαφαήλ.
καὶ διέλυσας
τὸν ζόφον ἀγνωσίας
αὐτῶν τῇ οἰκούσῃ σοι
Πνεύματος χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ἀπαύστως ὑμνοῦμέν σε,
θεοχαρίτῳ Δέσποινα,
τὴν πάντων βοήθεια
καὶ ταχινὴν ἄρωγόν
ἐν στενώσεσι
καὶ θλίψεσι τοῦ βίου,
σεμνὴ ἀειπάρθενε,
Θεογεννήτρια.

Ὡδὴ γ´. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἦγίαςας ρείθροις σου ἰδρώτων
 τὴν ἥπειρον τῆς Ἀμερικῆς
 καὶ Μπρούκλιν ἐγεώργησας
 ἀρότρῳ διδαγμάτων σου
 τὴν χθόνα πρὸς ἐκβλάστησιν
 τῆς ἀρετῆς θεοῦ στάχυος.

Λαμπὰς τῶν ἀρχῶν Εὐαγγελίου
 νεόφωτος, μάκαρ Ῥαφαήλ,
 ἐφώτισας ἀκτῖσί σου
 τῆς κτίσεως τὰ πέρατα
 καὶ ζόφωσιν ἀπήλασας
 αὐτῶν αὐγαῖς σοῦ κηρύγματος.

Ἀξίως τιμῶμέν σου τὴν μνήμην,
 σεπτὲ ἱεράρχα, Ῥαφαήλ,
 ἐκβλάστημα θειότατον
 Συρίας καὶ ἡδύπνευστον
 τῆς Ἐκκλησίας λείριον,
 εὐωδιάζον τὰ σύμπαντα.

Θεοτοκίον.

Μητρόθεε Κεχαριτωμένη,
 λιταῖς ἱεράρχου Ῥαφαήλ,
 εὐλόγει τοὺς ὑμνοῦντάς σε
 καὶ ἔργα καθαγιάζε
 τῶν προστρεχόντων πάντοτε
 τῇ ἀρρήγαί προστασία σου.

Κάθισμα. Ἦχος γ´. Θείας πίστεως.

Θείου Πνεύματος τῇ ἐπιπνοίᾳ
 κατεκόσμησας τὴν Ἐκκλησίαν
 διδασκῶν σου μαργαρίταις, θειότατε,
 καὶ τοῖς σαπφείροις πανσόφων φθεγμάτων σου,
 θεοειδὲς Ῥαφαήλ, ἰσαπόστολε·
 ὅθεν μνήμην σου τιμῶντες τὴν πανσεβάσμιον
 εὐχὰς τὰς διαθέρμους σου αἰτούμεθα.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παντευλογητε Μῆτερ Ὑψίστου,
τοῦ κενώσαντος δι' εὐσπλαγχνίαν
ἑαυτὸν καὶ εἰληφότα μερόπειον
σάρκα, Χριστοῦ, οὐρανόθεν κατάπεμψον
ἡμῖν Αὐτοῦ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος
τοῖς ὑμνοῦσί σε ἀπαύστως ὡς εὐσυμπάθητον
μητέρα Ἐκκλησίας τοῦ πληρώματος.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Εὐσεβῶν γονέων γόνε,
Ῥαφαὴλ θεοτίμητε,
Μιχαὴλ ὀλβίου
καὶ τῆς Μαριὰμ τῆς καλλίπαιδος,
ἐκ τῆς Συρίας ὀρμώμενος ὠραίϊσας
πολιτεία σου
ἀμέμπτῳ κόσμῳ τὰ πέρατα.

Ραφαὴλ πνευματοφόρε,
θείαν γνῶσιν προσέλαβες
ἐν Σχολῇ τῆς Χάλκης
καὶ Κιέβου, θεῖε Ἐπίσκοπε,
ἦνπερ μετέδωκας ποιμνὴ τῇ ἐλλόγῳ σου
σοῖς διδάγμασι
καὶ σὼ σεπτῷ παραδείγματι.

Ιεράρχα θεοφόρε,
Μπροῦκλιν ποιμνὴν ἐποίμανας,
Ῥαφαὴλ τρισμάκαρ,
ἀπλανῶς καὶ ἴθυνας ἄριστα
πρὸς σωτηρίας αὐτὴν λειμῶνας, πάντιμε,
ὡς ἀνύστακτος
χειραγωγός, πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Κάθαρόν με, Θεοτόκε,
ἐκ βορβόρου τῶν ἔργων μου
καὶ διόρθωσόν μου
λογισμοὺς ἀτάκτους σῇ χάριτι,
ὑπεραγία Παρθένε, κόσμου σώτειρα,

Μῆτερ εὖσπλαγχνε
Λόγου Θεοῦ πανοικτίρμονος.

Ὡδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἦξίωσε Κύριος
σέ, Ῥαφαήλ θειότατε,
ἐν Ἀμερικῇ διακονῆσαι
τῇ Ἐκκλησίᾳ
σῇ σεβασμίᾳ Αὐτοῦ
ποιμὴν ὡς καλός, θεοειδής,
καὶ σεμνὸς Ἐπίσκοπος
ἐν ἐσχάτοις τοῖς ἔτεσι.

Συνέσεως ἔκτυπον
καὶ βάθρον ὁσιότητος,
Ῥαφαήλ, σεπτὲ ἱερομύστα
τῆς Ἐκκλησίας
ἐν Μπρούκλιν Ἀμερικῆς,
ἐστήριξας πάντας εὐσεβεῖς
βακτηρίᾳ λόγων σου
θεοσόφων καὶ πράξεων.

Ἰσχὺν τὴν οὐράνιον
λαβὼν δι' ἐναρέτου σου
βίου, τὴν συνέπειαν, τρισμάκαρ,
ἴσχυσας πάντας,
θεοειδὲς Ῥαφαήλ,
ἰθῦναι σαφῶς πρὸς οὐρανοῦς,
ἐνθα τὸ πολίτευμα
ἔσχες ὡς ἀγγελόβιος.

Θεοτοκίον.

Εὐλόγει τοὺς δούλους σου
αἰεὶ σε μακαρίζοντας,
Κεχαριτωμένη Θεοτόκε,
εὐλογημένη,
Παρθένε, ἐν γυναιξί,
Κυρία τῆς γῆς καὶ οὐρανοῦ,
ἡ ἐπισκιάζουσα
τοὺς πιστῶς προσιόντας σοι.

Ὡδὴ στ´. Τὴν θείαν ταύτην.

Ρεόντων πάντων ἡλόγισας
καὶ πάντα ἐν τῷ πόλῳ ἐπόθησας
τὰ διαμένοντα
εἰς τοὺς αἰῶνας, μακάριε,
τοῦ Μπρούκλιν ἱεράρχα
θεοφορούμενε.

Οσίως δρόμον διήνυσας
τῆς τῆς ποιμαντορίας, θεσπέσιε
ἱεραπόστολε,
ὦ Ῥαφαήλ, καὶ ἐπέτυχες
Χριστῷ ἀεὶ συνεῖναι
τῷ σὲ δοξάσαντι.

Φωτὶ πανσόφων ῥημάτων σου,
τρισμάκαρ Ῥαφαήλ, κατεφώτισας,
φωτοειδέστατε
ἱεραπόστολε, ἡπειρον
Ἀμερικῆς ἀρτίως,
ἀγνωστικίζουσαν.

Θεοτοκίον.

Αγνείας ἄσειστον ἔρεισμα,
ἀγνοὺς ἡμᾶς συντήρει ἀείποτε
σὲ μακαρίζοντας,
Θεογεννῆτορ πανύμνητε,
Ναὸν Θεοῦ Ὑψίστου
ὡς καθαρώτατον.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ´. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Ιεροφάντορα τοῦ Μπρούκλιν ὁσιώτατον,
Θεοῦ εἰρήνην πᾶσιν εὐαγγελιζόμενον,
Ῥαφαήλ, σεπτὸν Ἐπίσκοπον, εὐσχημόνως
ἐκ Συρίας τὸν ὀρμώμενον καὶ ἅπαντας
Ὁρθοδόξους κατευφράναντα διδάγμασι
θείοις κράζοντες· Χαίροις, Πίστεως ἔρεισμα.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελοι καθορῶντες,
 Ῥαφαήλ, ποιμασίας
 ἀγῶνάς σου ἐξέστησαν, πάτερ,
 καὶ ἀγέλη σου ἡ λογικὴ
 ἐξεπλάγη βίον σου σεμνὸν βλέπουσα
 καὶ τὸν Χριστὸν δοξάσουσα
 ἐβόα σοι ἐν κατανύξει·

Χαῖρε, τὸ βλάστημα τῆς Συρίας·
 χαῖρε, τὸ σέμνωμα ποιμασίας.

Χαῖρε, Ἀποστόλων τῶν θείων ἐπόμενος·
 χαῖρε, τῶν χαρίτων δοχεῖον τοῦ Πνεύματος.

Χαῖρε, ὅτι κατεφώτισας ἡπειρον Ἀμερικῆς·
 χαῖρε, ὅτι κόσμῳ ἔλαμψας ὥσπερ σέλας ἀρετῆς.

Χαῖρε, ὁ κατευθύντωρ σῆς ἀγέλης πρὸς πόλον·
 χαῖρε, ὁ παρακλήτωρ τῶν δεινῶς τρυχομένων.

Χαῖρε, φωστήρ τοῦ Μπρούκλιν ὑπέρφωτος·
 χαῖρε, κρατὴρ ἀγάπης θειότατος.

Χαῖρε, κιννάμωμον Ὁρθοδοξίας·
 χαῖρε, τὸ λείριον τῆς εὐσεβείας·

Χαίροις, Πίστεως ἔρεισμα.

**Καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας,
 ἥτοι τῆς ΚΖ΄ Φεβρουαρίου. Εἶτα λέγομεν·**

Τῇ ΚΖ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρὸς
 ἡμῶν Ῥαφαήλ, ἱεραποστόλου Ἀμερικῆς καὶ Ἐπισκόπου
 Μπρούκλιν χρηματίσαντος.

Στίχοι.

**Ἀρχὰς τηρήσας σεπτοῦ Εὐαγγελίου,
 Ῥαφαήλ, ἔλαμψας ποιμασίας τρόποις.**

Συναξάριον.

Ο ἐν Ἀγίοις πατὴρ ἡμῶν Ῥαφαήλ ἐγεννήθη ἐν Συρίᾳ ἐξ
 εὐλαβῶν γονέων, τοῦ Μιχαήλ καὶ τῆς Μαριάμ, ἐν ἔτει
 1860. Σπουδάσας ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τῆς Χάλκης,
 ἔνθα καὶ ἐχειροτονήθη Διάκονος, καὶ ἐν τῇ Θεολογικῇ
 Ἀκαδημίᾳ τοῦ Κιέβου, ἔνθα καὶ ἐχειροτονήθη

Πρεσβύτερος, ανέλαβε καθήκοντα ἐξάρχου τοῦ Πατριαρχείου Ἀντιοχείας ἐν Ῥωσίᾳ. Ὑπὸ ἱεραποστολικοῦ ζήλου ἐμπορούμενος κατηύθυνε τὰ διαβήματα αὐτοῦ εἰς Ἀμερικὴν, ἔνθα πλήθος Ναῶν ἤγειρε, βιβλία συνέγραψε, ψυχὰς ἐφώτισε καὶ Ἐπίσκοπος Μπρούκλιν ἀνεδείχθη ἐν ἔτει 1903 Θεῖα Χάριτι. Ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ τῇ 27ῃ Φεβρουαρίου τοῦ σωτηρίου ἔτους 1915 καταλιπὼν τριάκοντα ἐνορίας εἰκοσιπένε χιλιάδων πιστῶν. Τὸ σεπτὸν αὐτοῦ λείψανον ἐν τῇ ἀνακομιδῇ εὐρέθη ἀδιάφθορον καὶ μετεκομίσθη εἰς τὴν κώμην Λιγκονιέρ τῆς Πενσυλβανίας, ἕνα ἄχρι τοῦ νῦν φυλάσσεται ὡς πολύτιμον κειμήλιον καὶ πηγὴ ἰαμάτων.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Νέκταρ ἡδιστον
τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως
πιεῖν μετέδωκας
Ἀμερικῆς, Ῥαφαήλ,
λαῶ, ἐνθεώτατε,
ὅπερ ἀπέσταζεν
ἐκ χειλέων σου
τῶν πανιέρων, Ὅσιε,
Μπρούκλιν θεῖε Ἱεράρχα.

Τιμιώτατε
Ἀρχιερεῦ, ἡδύοσμε
τερπνὲ τῆς πίστεως,
ὁδμαῖς τῆς σῆς ἀρετῆς
καθήδυνας ἄρνας σου
ἐλλόγους, Ὅσιε,
καὶ κατηύφρανας
Ἀμερικῆς τὸ ποῖμνιον,
Ῥαφαήλ Ἱερομύστα.

Ὁσιότητος
λαμπόμενος πυρσεύμασι
καὶ ἀμαρύγμασι
παντοειδοῦς ἀρετῆς
ἐφώτισας σύμπαντα,

νῦν θείαν μνήμην σου
 ἑορτάζοντα
 πνευματικοῖς ἐν ᾗσμασι,
 Ῥαφαήλ πνευματοφόρε.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι θλίψεων
 καὶ ἀναγκῶν τοὺς δούλους σου,
 Θεογεννήτρια,
 ἐτοίμη καταφυγὴ
 σπευδόντων ἐκάστοτε
 τῇ ἀντιλήψει σου,
 προστασία σου
 τῇ ἀκλινεῖ καὶ χάριτι
 θείᾳ, Μῆτερ Παναγία.

Ὡδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὁλβε πολιτείας Ὁρθοδόξου,
 εἰρήνης Θεοῦ πολύτιμον κειμήλιον,
 μάργαρον σεμνότητος,
 ἀρετῆς ἀλάβαστρον
 καὶ σάπφειρε χρηστότητος,
 Χριστοῦ ἐκόσμησας
 τὴν θείαν, Ῥαφαήλ, Ἐκκλησίαν,
 νῦν ἐπιτελοῦσαν
 σὴν λαμπροφόρον μνήμην.

Στῦλε, Ῥαφαήλ, τῆς εὐσεβείας
 ἀσάλευτε, τὸ σὸν ποίμνιον ἐστήριξας
 νοθεσίαις θείαις σου,
 ἱεροῖς διδάγμασι
 καὶ εὐποιίας πράξεις,
 σεπτὲ Ἐπίσκοπε,
 ὁ κράτος τοῦ Θεοῦ μεγαλύνας
 ποιμαντορικῇ σου,
 θεόφρον, ἐπιστήμη.

Υψωσον ἡμῶν τὰς διανοίας
 πρὸς Κύριον, τὸν εὐίλατον Θεάνθρωπον,
 σῶσαι πάντας θέλοντα
 εἰς Αὐτὸν πιστεύοντας

καὶ παῦσον τὰ χαμαίζηλα
σαρκὸς σκιρτήματα
ἡμῶν νῦν, Ῥαφαήλ, σὲ τιμώντων
ὥσπερ ποδηγέτην
πιστῶν πρὸς σωτηρίαν.

Θεοτοκίον.

Μέμνησο ἡμῶν μεγαλυνόντων
ἀείποτε, Θεοτόκε, σέ, πανύμνητε,
ὡς πιστῶν διάσωσμα,
ὄρμον ἀκλυδώνιστον
θαλαττευόντων, ἄχραντε,
καὶ ἀκατάβλητον
προπύργιον ἡμῶν προστασίας
ἐκ τυφῶνος ἄχθους
καὶ λυπηρῶν παντοίων.

Ὡδὴ θ´. Ἄπας γηγενής.

Νίκης, Ῥαφαήλ,
χρυσόπλοκον στέφανον
ἀφθίτου εἵληφας
ἐκ χειρῶν τοῦ Κτίσαντος,
Θεοῦ Ὑψίστου
τοῦ Λόγου, ἄμεμπτε
Ἀρχιερεῦ, τῆς πίστεως
ἡμῶν θησαύρισμα,
ὁ θεόθεν
ἐφορῶν ἰκέτας σου
ἐορτάζοντας πάνσεπτον μνήμην σου.

Ὁρθρε, Ῥαφαήλ
σεπτέ, χρυσαύγεστατε
Χριστοῦ τῆς πίστεως,
ὁ διώξας ζόφωσιν
τῆς ἀγνωσίας
λαῶν, ἀπέλασον
ἡμῶν δεινὴν σκοτόμαιναν
μακαριζόντων σε
ἱεράρχην

ὥς σεπτὸν καὶ πάνσοφον,
καὶ τιμώντων ἐκθύμως τὴν μνήμην σου.

Σὲ τὸ νεαυγὲς
ἐκπύρσευμα πίστεως
καὶ ἀναλώσεως
σεαυτοῦ ποιμνίου σου
ταῖς χρείαις, πάτερ,
ὥδαῖς γεραίροντες
πνευματικαῖς προσφεύγομεν
ταῖς ἱκεσίαις σου
πρὸς τὸν ζῶντα,
Ῥαφαήλ, Παντάνακτα
καὶ Θεὸν συμπαθῆ καὶ εὐίλατον.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε, ἡ πηγὴ,
ἡ βλύζουσα νάματα
χαρᾶς τοῖς δούλοις σου,
Θεοτόκε Δέσποινα,
παραμυθία
τῶν ἐν ταῖς θλίψεσι,
χαῖρε, ἡ θεία γέφυρα
πιστοῦς μετάγουσα
ἀφθαρσίας
πρὸς σκηνάς, Παντάνασσα,
ἀπλανὴς ὡς τοῦ κόσμου ἰθύντειρα.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἰεραρχῶν ὠράϊσμα,
Συρίας θεῖον βλάστημα,
ὁ Ἀποστόλων βαδίσας
τὰ ἵχνη ἄρτι καὶ θεῖον
κηρύξας Εὐαγγέλιον
Ἀμερικῆς εἰς πέρατα,
Χριστὸν ἡμῖν ἰλέωσαι,
ὦ Ραφαηλ, τοῖς τιμῶσι
σὴν πανσεβάσμιον μνήμην.

Θεοτοκίον.

Πυξίον ταπεινώσεως,
 ἀγνείας καὶ σεμνότητος,
 Θεογεννήτορ Παρθένε,
 ἀγνοὺς τοὺς δούλους σου τήρει
 σὲ πόθῳ μεγαλύνοντας
 καὶ σὸν Υἱὸν δοξάζοντας,
 δι' ἅκραν ἀγαθότητα
 ἐκ σοῦ μορφὴν ἀνθρωπίνην
 λαβόντα, Μῆτερ ἁγία.

**Εἰς τοὺς Αἴνους ἱστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν
 Στιχηρὰ Προσόμοια.**

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Πάτερ Ῥαφαήλ, πανίερε,
 Ὁρθοδοξίας πυρσέ,
 Ἀρχιμύστα πανόσιε,
 εὐθαλὲς ἐκβλάστημα
 τῆς Συρίας καὶ σέμνωμα
 τῆς Ἐκκλησίας
 περιφανέστατον,
 Εὐαγγελίου
 ἀρχῶν διδάσκαλε,
 ποιμαντορίᾳ σου
 ὁ λαμπρύνας σύστημα Ἀμερικῆς
 εὐσεβῶν πυρσεύμασι
 σοῦ παραδείγματος.

Χαῖρε, Ῥαφαήλ, διάκοσμε
 τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ,
 ὥσπερ σάλπιγξ μεγάλῳ
 ὁ σαλπίζων πέρασι
 τὴν εἰρήνην τοῦ Κτίσαντος,
 Θεοῦ τοῦ Λόγου,
 δι' ἀγαθότητα
 μορφὴν λαβόντος
 οἰκέτου, πάντιμε,
 εἰ καὶ τοῦ σύμπαντος
 ὅλου κυριεύοντος ὡς ἀληθῶς,
 ἱεράρχα τίμιε,
 σεπτὲ καὶ ἄδολε.

Μάκαρ Ῥαφαήλ, ἐν ἔτεσιν
 ἐσχάτοις Ἀμερικὴν
 κατεφώτισας λόγων σου
 ἀστραπαῖς, σεβάσμιε
 ἱεράρχα, καὶ ποιμνὴν σου
 ἴθυνας Μπρούκλιν
 πρὸς τελειότητα,
 ὡς κατευθύντωρ
 πιστῶν πρὸς θέωσιν·
 πάτερ παγκόσμιε,
 ὅθεν πάντες μνήμην σου τὴν φωταυγῇ
 καὶ σεπτὴν ἐν ἄσμασι
 πανηγυρίζομεν.

Χαίροις, Ῥαφαήλ πανθαύμαστε,
 Ὁρθοδοξίας πυρσέ,
 τὴν παιδεῖαν τὴν θύραθεν
 ἐν τῇ Χάλκῃ πρότερον
 ὁ λαβὼν, παναοίδιμε,
 καὶ ἐν Κιέβῳ
 ὕστερον, Ὅσιε,
 καὶ τὴν σοφίαν
 τὴν διασώζουσαν
 δι' ἀποκρύψεως
 ἐν ταμείῳ, ἔνθεε, τῆς σῆς ψυχῆς,
 ἄκρας ταπεινώσεως, εὐχῆς καὶ νήψεως.

Δόξα. ᾠχος πλ. α'.

Δεῦτε πνευματικῶ τῷ τρόπῳ ὑμνήσωμεν
 τὸν Ὅσιον ἐν Ἀρχιερεῦσι καὶ πάνσοφον ἐν Ἱεραποστόλοις,
 Ῥαφαήλ, τὸν ἐν Ἀμερικῇ ἀρτίως διαπρέψαντα,
 ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντες·
 Θεοφώτιστε κῆρυξ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης
 καὶ θεοπρόβλητε ποιμὴν τῆς λογικῆς τοῦ Κυρίου ἀγέλης,
 ὡς Χριστοῦ νῦν ἀπολαύων ὠραιότητος,
 μὴ παύσῃ Αὐτοῦ δεόμενος
 ὑπὲρ τῶν ἐκθύμως τιμώντων τὴν ἀεισέβαστον μνήμην
 σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε,...

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Ε Ν Τ Η Λ Ε Ι Τ Ο Υ Ρ Γ Ι Α

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ὁσίου ἡ γ' καὶ ἡ στ' ὥδή.

Ἀπόστολος· πρὸς Γαλάτας. (Κεφ. ε' 22 - στ' 2)

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστι, χαρά,...

Ζήτηι τῷ Σαββάτῳ τῆς ΚΖ' Ἑβδομάδος.

Εὐαγγέλιον· κατὰ Λουκᾶν. (Κεφ. ιγ' 17 - 23)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ...

Ζήτηι τῇ Πέμπτῃ τῆς Δ' Ἑβδομάδος.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις, ἱερώτατε Ῥαφαήλ,
Ἀρχιθῦτα πάνυ,
ὁ ἐν Μπρούκλιν Ἀμερικῆς
Ὁρθοδόξους ἄρνας
ποιμάνας θεαρέστως
ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις,
πάτερ πανόσιε.

Δίστιχον.

**Ῥαφαὴλ ὕμνησε Παῖσιου χάριν,
μοναχοῦ σεμνοῦ, Χαραλάμπης ἐκθύμως.**

Τρισσεῦδον Κύριε Ἐλέησον Λιτῆς Ἁγίου Ὁρους.

**Ῥαφαὴλ Ἐπίσκοπε,* Ὁρθοδόξους ἅπαντας* σαῖς
λιταῖς εἰρήνευε.**

Τ Ε Λ Ο Σ

Κ Α Ι Δ Ο Ξ Α

Τ Ω Μ Ο Ν Ω Α Λ Η Θ Ι Ν Ω

Θ Ε Ω Η Μ Ω Ν

Άριθμ. Καταλ. Α 643 / 1-12-12

**Βλαδίτση Έλένη,
25ης Μαρτίου 3,
152 37 Φιλοθέην,
τηλ. 210 715 893**